

Bilag 115.

FINANSMINISTERIET

Den 21. december 1965.

Notat om bunden opsparing i penge- og låneinstitutter.

Under drøftelserne bl. a. i folketingsudvalget angående forslag til lov om almindelig omsætningsafgift er der fremsat ønske om at få undersøgt mulighederne for at administrere en bunden opsparing, der skal have til formål at begrænse forbruget og støtte obligationsmarkedet. Det er tanken, at indbetaling skal kunne ske såvel til låneinstitutter (kredit- og hypotekforeninger m. fl.) som til banker og sparekasser. I så fald må det pligtige opsparingsbeløb beregnes af skattemyndighederne, der må give de opsparingspligtige meddelelse om størrelsen af det beløb, der skal indbetales.

Der er ikke taget stilling til, hvor meget der i givet fald skal udskrives som bunden opsparing. Der er heller ikke taget stilling til, hvor længe opsparingen skal være bunden, ligesom det er uafklaret, om frigivelse til sin tid skal ske på én gang eller i rater.

1. Opsparingsbilletter.

Uanset hvorledes ordningen i øvrigt udformes, må opsparingsbeløbet formentlig beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst, og de opsparingspligtige må hver for sig have oplysning om, hvad de skal indbetale formentlig i form af en særlig opsparingsbillet. Det vil være naturligt at beregne opsparingsbeløbet efter en særlig skala. Ved beregningen kan der eventuelt tages hensyn til forsørgerstilling, antal børn, hustrus selv-erhverv m. m. Endvidere er det muligt, at skalaen skal have en bundgrænse, der ikke behøver at falde sammen med den, der gælder for statsindkomstskatten. Af praktiske grunde bør det formentlig foreskrives, at opsparingsbeløb på f. eks. under 200 kr. ikke opkræves.

Det vil være meget hensigtsmæssigt at foretage beregningen af den bundne opsparing og udsendelsen af opsparingsbilletterne sammen med beregningen af statsskatten og udsendelsen af skattebilletterne for skatteåret 1966-67. Dette forudsætter imidlertid, at behandlingen af lovforslaget den 15. januar 1965 er så langt fremme, at der kan disponeres bl. a. med henblik på køb af papir, trykning af opsparingsbilletter og andet materiale m. v.

2. Indbetaling.

Indbetaling af den bundne opsparing må principielt ske til det penge- eller låneinstitut, hvor midlerne skal bindes. Institutterne kan dog kun modtage indbetalinger indtil udløbet af betalingsfristen for den pågældende rate. Institutterne skal give skattevæsenet i den kommune, hvor den opsparingspligtige er ansat til statsskat, meddelelse om hver enkelt indbetaling. Indbetalingen registreres hos kommunen, der foretager tvangsinddrivelse hos de opsparingspligtige, der ikke har betalt rettidigt.

Senere ændringer af opsparingsbeløbet vil også medføre udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne og penge- eller låneinstitutterne. Forhøjelse af opsparingsbeløbet — f. eks. som følge af ændring i indkomstansættelsen — vil således kræve supplerende indbetaling (ny opsparingsbillet) og indberetning fra pengeinstituttet. Af praktiske grunde bør det dog foreskrives, at forhøjelser af ansættelsen efter en bestemt dato, f. eks. 1. januar 1967, ikke medfører påligning af yderligere bunden opsparing. Nedsættelse af ansættelsen bør derimod altid medføre tilbagebetaling af